

града Бойонь, дъто (1016 г.) му отишълъ на помощъ Василій самичкъ, та нападијли на твърдинјата Перникъ още еднаждъ, нъ и сега пакъ при три мѣсячно обсаджданіе немогли да јш земјатъ, за това Василій ся върнжълъ пакъ назадъ, за да прѣзимува.

П. Ами като ся изминжла зимата, какво станжло?

О. Щомъ ся испролѣтило (1017 г.) и Василій пакъ нагънълъ въ Българіј, та призѣль твърдинјата Лѣгъ (въ Южна Македоніј) и пленълъ Пелагоніј, на којто плячкыты раздѣлилъ съ Русситы, които былъ повикалъ на помощъ въ тоя си походъ. Отъ тамъ пакъ тръгнжълъ за Костуръ, нъ немогълъ да го приземе.

П. Ами помежду тия успѣхи, които Гърцити имали въ завладяваніето на Българіј, Владиславъ какво правилъ?

О. Той поканилъ Печенѣгиты на помощъ, и му ся обѣщали; тѣй и войвода Кракра ся приготвили за бой; нъ Гърцити научили това, па ся дръпнжли и тѣ, да ся проготовятъ по-добрѣ, и сполучили да отвърнатъ Печенѣгиты, да не дохождатъ Владиславу на помощъ. Тогава ся върнжли пакъ въ Българія, прѣзѣли укрепенъ градъ Сѣнинж, нападијли на Владислава, та му разбили войската и ся върнжли въ Цариградъ съ много грабежъ.

П. Ами съ това завръщаніе на Гърцити, не ся ли е прѣкратила вече войнѣтѣ?

О. Нѣ; защото щомъ заминжълъ Василій, Владиславъ нападијълъ на Гърцити, та прѣзѣль Драче, който му станжълъ много скажъ, защото раненъ злѣ въ това сраженіе, падијълъ та умрѣль (1018 л.).

П. Ами като умрѣлъ Владиславъ, какво станжло?

О. Василій съ войскиты си наулъ веднага пакъ въ Българіј, гдѣто останжляя безъ глава народъ ся прѣдавалъ неволно на непрѣятеля, който цѣлы 19